

105561

HJ 21/12 -90

«Familiegjenforening enklere»

Aftenposten skriver 18. desember at regjeringen trolig kommer til å lempe Norges krav til familiegjenforening. Det er NOAS og SOS-rasisme og andre organisasjoner som arbeider for å åpne Norge for innvandringsstrømmen, som presser på. De er ikke snau. Da innvandrerdirektøren i Oslo pekte på at innvandrerne var kravfulle, forlangte kontaktmannen Aslam Asham (med hemmelig telefonnummer) at innvandrerdirektøren måtte gå! Vi glemmer at de innvandrerne som kjøper seg flybillett og kanskje falske papirer for å komme til Norge, kommer fra en hardere virkelighet. De har neppe noen skrupler med å få så mye penger ut av velferds-naive Ola som overhodet mulig. Det viser seg.

Familiegjenforeningsreglene er for brutale, heter det. De skiller familiemedlemmer. Det som skiller familiemedlemmene er at en eller et par av dem har skaffet seg billett til velferdslandet, og regner med at er først han kommet innenfor, da kan han bare hale de andre etter — etter familiegjenforeningsreglene, «som bør lempes på».

Ishøi kommune i Danmark undersøkte hvordan det kunne henge sammen at 145 tyrkiske menn som kom dit i 1969—70 var blitt til 1824 tyve år etter. Vesentlig ved familiegjenforening! I 4. generasjon vil det bli ca. 7500 tyrkere, ved forplantning og familiegjenforening. Burde ikke det lære oss noe om feilaktig innvandringspolitikk?

Utlendingedirektoratet har bedt Ringsaker kommune ta imot 144 «flyktninger på humanitært grunnlag». Det loves et engangsbeløp på kr 80.000 pr. «flyktning» og kr 40.000 pr. person de neste fire årene. For hver 18. flyktning skal betales kr 500.000,-. Til det kommer boliger, møbler, undervisning — og dessuten kommunens utgifter over sosialbudsjettet. Kommunene nøler og risikerer å bli kalt rasistiske når de sier at egentlig har de nok med å skaffe sosialomsorg til sine egne arbeidsledige, syke og gamle. Ingen gråter over at gamle Norge, som gjennom et langt arbeidsliv har vært med på å bygge opp velferdsstaten, ikke selv får plass på aldershjem eller sykehjem — når bare velferdssøkerne fra andre verdensdeler kan få hus og opphold. Vi er ikke snauere enn at vi gir dem stemmerett før de er norske statsborgere.

Hvis noe peker på at innvandrere unndrar skattemillioner, at de får trygd for barn i utlandet etc. — da skriker innvandrersorganisasjonene opp. Og Ola Nordmann Grasrot tør ikke åpne munnen. For hvis han tillater seg å synes at politikerne opptrer floksete og altfor lett-vint med våre penger, da er han rasist. Det ordet stanser enhver argumentasjon, inntil flere tør si ifra.

Politikerne bør lytte til grasrota, ikke bare til de som taler innvandrernes egen sak. Norge har vært nesten et eldorado for velferdssøkere som greier å skaffe seg flybillett hit. Det går på bekostning av våre egne sosiale behov. Og etter hvert på det norske samfunnet selv.

Anton Olstad